

vedkommende Læreres Side. Jeg har tilladt mig i mit tidligere Foredrag at sige, at det er mig aldeles ufatteligt, hvorledes man var kommen til det Resultat, at netop 1400 Rd. var det Rigtige som Begyndelsesgage, og at man, dersom man gik til 1500 Rd., løb lige ind i Fordærvelsen. (Tscherning: Omvendt kom man da lige ind i Himmerig med Tilslaget af disse 100 Rd.) Den ærede Rigsdagsmand sagde som Svar paa min formeentlige Betydning, at disse 1400 Rd. vare grebene ud af Luften, at der dog var et Tilknætningspunkt, og dette var Contoirchefernes Gage. For det Første maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg ikke brugte det Udtryk, at hans Ytringer om dette Punkt vare grebene ud af Luften, men jeg vil gjerne indrømme, at Meningen ikke var langt derfra. Jeg skal dernæst udtale, at naar den ærede Rigsdagsmand henviser til Contoircheferne, saa er det ganske vist ikke lustige Væsener, som han derved har opstillet, men tværtimod meget gode solide fordisse Skikkelser, men hvad der for øvrigt skulde bringe netop Contoircheferne fortrinnsviis i Sammenligning med Professorerne, det er og bliver mig endnu bestandig en Gaade. Det er allerede af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Steen) anført, at man dog kunde paavise ganske mærkværdige Forskjelligheder i de Fordringer, der gjøres til en Contoirchef, og i dem, der gjøres til en Professor, saaledes at det forekom ham, at Sammenligningen ikke syntes at være saa særdeles naturlig. Der er imidlertid endnu en anden Grund, som gjør, at denne Sammenligning slet ikke kan bruges, og det er den, at Contoirchefernes Stilling endnu ikke har fundet sin endelige Ordning; det ligger jo netop for, hvorledes deres fremtidige Stilling skal være, og det er derfor en ganske besynderlig Maade ved denne Sammenligning at gaae ud fra, hvad Contoircheferne nu have (Tscherning: Gi! Gi!). Naar man ikke vil komme ind i forkeerte Situationer, saa ligger det dog fuldkommen klart for Dagen, at naar man vil opstille Sammenligninger, saa gjør man rettest i at hente dem fra Embedsmænd, om hvis oekonomiske Stilling Rigsdagsmanden har taget Beslutning, og ikke fra Embeds-

mænd, om hvis Stilling Rigsdagsmanden først skal tage Beslutning.

Denne simple Sandhed troer jeg dog, at de Fleste ville fatte og erkjende, og maaskee ogsaa derved komme til det Resultat, at det, naar der overhovedet skal skee Sammenligninger, er langt naturligere, som anført af den sidste ærede Rigsdagsmand, at sammenligne Professorerne med Assessorerne i Overretten og Criminalretten, end med Contoircheferne. Men jeg vil bemærke, at der frembyder sig ganske andre naturlige og lette Sammenligninger. Den ærede Rigsdagsmand vil dog vistnok indrømme mig, at en Contoirchef med Hensyn til sin Virksomhed og de Qualificationer, som dertil fordræs, ikke engang passende kan sammenlignes med en juridisk Professor, men endnu langt mindre med en theologisk eller philologisk Professor. Det var altsaa rimeligere, at der ved en Sammenligning saaes hen til de Stillinger, der kunde aabne sig for Mænd, der kunde ønske at gaae Veien som Universitetslærere, end at see hen til Stillinger, som de ere udelukkede fra. Jeg seer saaledes ikke rettere, end at det er ganske naturligt, at man, naar der er Spørgsmaal om de Kræfter, man kunde ønske at vinde for det theologiske Facultet, anstiller Sammenligninger med Præsteembeder; men nu er det min fulde Overbeviisning, at der ikke er nogen theologisk Professor, som ikke ved at gaae over i et Præstekald kunde faae en meget betydelig højere Indtægt efter de Adkomster, som man ligefrem maatte tillægge ham, naar han vilde forlade sin Stilling. Det samme kan siges med Hensyn til de juridiske Professorer. Naar disse Professorers Stilling skulde sammenlignes med nogen anden, saa maatte den vel nærmest sammenlignes med Assessorernes i Overretten, thi man har ikke havt og vil ikke faae noget Exempel paa, at en juridisk Professor gaaer hen og bliver Contoirchef. Forskjellen er her ikke saa stor, da Assessorerne i Overretten have en Begyndelsesgage af 1600 Rd.; men der aabner sig for dem, der kunde være Tale om at vinde for det juridiske Facultet, ganske andre og mere lucrative Veie. — Gaae vi over til det philologiske Facultet, da forekommer det mig, at man langt snarere maa kunne sammenligne en Pro-